

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena advokátkou Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, Náměstí č. p. 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2021, čj. 22 A 70/2021 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou u krajského soudu domáhala ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného. Nezákonný zásah žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný nevyhověl její žádosti o vyhotovení kopie stanoviska, jež zaslal Ministerstvu pro místní rozvoj jako podklad pro závěry učiněné ministerstvem v přípisě ze dne 17. 5. 2021 s názvem „Nárok na náhradu škody“. Tímto přípisem ministerstvo reagovalo na žádost žalobkyně o náhradu škody v souvislosti se soudem zrušenými společnými souhlasy žalovaného. Podle žalovaného dané stanovisko není součástí správního spisu vedeného žalovaným; na postupy podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen „zákon o odpovědnosti za škodu“), se nevztahuje správní řád.

[2] Krajský soud žalobu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.]. Konstatoval, že na žádost žalobkyně se nepoužije § 38 správního řádu, neboť podle zákona o odpovědnosti za škodu se žádost žalobkyně posuzuje podle občanského zákoníku. Dále

uvedl, že na žádost žalobkyně o poskytnutí stanoviska vyhotoveného žalovaným je třeba pohlížet jako na žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Před podáním žaloby tedy žalobkyně nevyužila všechny opravné prostředky, které jí právní řád nabízí.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítla, že jí ministerstvo poskytlo vyjádření žalovaného. Žalovaný proto postupoval v rozporu s § 38 odst. 5 správního řádu, pokud neumožnil stěžovatelce nahlédnout do spisu. Stěžovatelka navrhl, aby NSS napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný uvedl, že v dané věci nevedl správní spis ve smyslu § 17 správního řádu. V podrobnostech odkázal na napadené usnesení.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Stěžovatelka uplatnila u ministerstva nárok na náhradu škody podle zákona o odpovědnosti za škodu. V dané věci si ministerstvo vyžádalo stanovisko od žalovaného. O kopii tohoto stanoviska stěžovatelka požádala žalovaného, který jí ho odmítl poskytnout, neboť na uplatnění nároku na náhradu škody podle zákona o odpovědnosti státu za škodu se nevztahuje správní řád, a v dané věci tedy žalovaný nevede správní spis.

[7] Spornou otázkou v projednávané věci je, zda na žádost o pořízení kopie stanoviska žalovaného lze pohlížet jako na žádost o nahlédnutí do spisu podle § 38 správního řádu.

[8] Povaha nároku podle zákona o odpovědnosti za škodu je soukromoprávní. Nárok se nejprve uplatňuje podle § 14 zákona o odpovědnosti za škodu u úřadu (v dané věci u ministerstva). Jedná se o předběžné projednání nároku, při kterém je dána možnost státu splnit nárok na náhradu škody dobrovolně. Tím se má předcházet případným soudním sporům (viz důvodová zpráva k citovanému zákonu). Při posuzování nároku na náhradu škody se postupuje podle občanského zákoníku (§ 26 zákona o odpovědnosti za škodu).

[9] Z uvedeného plyne, že v případě uplatnění nároku na náhradu škody podle zákona o odpovědnosti státu za škodu se nevede správní řízení podle správního řádu, a tedy ani správní spis podle § 17 správního řádu. Stěžovatelka tedy nebyla zkrácena na svých právech, pokud žalovaný odmítl poskytnout stěžovatelce kopii svého stanoviska podle § 38 správního řádu, jenž souvisí s vedením spisu podle § 17 správního řádu. To, že stanovisko žalovaného je označeno spisovou značkou, neznamena, že je ve věci veden správní spis. Správní orgány si mohou označováním listin konkrétní značkou vytvářet např. přehled ve věcech, které vyřizují.

[10] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

pokračování

[11] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. prosince 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu